

PRAZNIČNA IZDAJA

ŠALEŠKI TRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

16

1. oktober 1971 — Leto VII. 15 (146) — Cena 0,30 din — Poština plačana v gotovini

VELENJE VABI

Velenje, središče naše občine, je v zadnjih pripravah, da bo v soboto dopoldne sprejelo več tisoč udeležencev, ki bodo prišli iz vseh krajev na osrednjo prireditev ob občinskem prazniku.

Na Titovem trgu v Velenju bo osrednja proslava. Začela se bo v soboto, 9. oktobra ob 10. uri. Po kulturnem sporedu bo predsednik skupščine občine Velenje Nestl Zgank izročil zastavo partizanski teritorialni enoti. Slavnostni govornik na osrednji proslavi pa

bo Franc Korun, sekretar komiteja občinske konference ZK.

Zatem bo častni predsednik ZZB NOV Franc Leskošek-Luka odkril veličastni spomenik narodnoosvobodilni borbi, ki so ga postavili občani velenjske občine v spomin na žrtve druge svetovne vojne.

V velenjski občini pa bodo pred tem še druge prireditve. V četrtek 7. oktobra bodo v Velenju ob 16. uri otvorili otroški vrtec. Uro kasneje pa tretjo osnovno šolo. V petek,

8. oktobra, na dan praznovanja, bo kome-moracija ob 10. uri pri spomeniku talcev v Šoštanju, ob 11. uri bodo otvorili modernizirano cesto proti Belim vodam, ob 17. uri pa knjižnico in galerijo v Velenju. Po otvoritvi in kulturnem sporedu bodo izročili tudi Kajuhove nagrade. To veliko družbeno priznanje bodo letos dobili Avgust Jeriha in Janko Lukman iz Velenja ter Miloš Volk iz Šoštanja.

Vabimo občane, da se prireditve udeležijo v čim večjem številu.

POSLANICA OB PRAZNIKU

VESELIMO SE DOSEŽKOV

Blizu je čas, ko se bomo poklonili spominu na tisti veliki dan — 8. oktober 1941, ko so borci treh partizanskih čet prvega Stajerskega bataljona smelo napadli mesto Šoštanj in ga osvobodili. Bil je herojski podvig v naši dolini, in zasluži, da njegovo 30. obletnico proslavimo z delovnimi zmagami.

Ob tej priliki, ko pregledujemo bero uspehov in prebiramo plevel, ugotavljamo, da uspehov ni malo. Predvsem so dosežki na področju gospodarstva več kot zadovoljivi. Vsi se veselimo teh uspehov. S povečanjem obsega proizvodnje in povečanjem produktivnosti dela najdosledneje uresničujemo načrtane poti. To pa še ni vse. Zavedati se moramo, da je napočil čas, ko je delovnemu človeku, poleg delovnega mesta in stanovanj, potrebno zagotoviti še nekaj drugega: šole, vrtce, društvene domove, objekte za rekreacijo in oddih, ceste, stanovanja, urejeno prehrano in še marsikaj drugega ali z eno besedo vse to, kar zajema pojem družbenega standarda.

Naše osnovno vodilo je, da delovnega človeka ne smemo zapustiti tedaj, ko sirene oznanijo konec »ših-ta«. Spremljati ga moramo na poti domov, mu oskrbeti objekte, potrebne za njegovo rekreacijo ter družbeno in kulturno izživlja-

nje ter poskrbeti za njegovo družino; otroku je treba omogočiti varstvo v vzgojni ustanovi, šoloobveznim pa primerne šolske prostore in druge objekte, kjer bodo preživljali svoj prosti čas.

Danes z veseljem ugotavljamo, da nekatere delovne organizacije kažejo za vse to izreden posluh, zlasti da je treba delovnemu človeku nuditi tudi čimveč kulturnih dobrin. Tako že letos odpiramo novo moderno knjižnico in galerijo, ki bo ponos vsemu mestu, obenem pa že razstavljamo v njej likovna dela neprecenljive vrednosti. Pohvaliti je treba tudi vse tiste delovne organizacije, ki so pokazale enotno pripravljenost in odločnost pri izvrševanju samega programa negospodarskih investicij, ki ga izpolnjujemo po načrtanem programu. Končno smo še mi vsi, občani, ki smo z zmago na referendumu pred poldrugim letom z odločnim »DA«, prevzeli nase levji delež in izrekli svojo pripadnost občinski skupnosti in pripravljenost ter zaupanje v to, kar danes že imamo in kar bomo dobili šele jutri. Prijetno je naštevati objekte, ki smo jih v kratkem času zgradili iz sredstev krajevnega samopri-spevka in ki danes že bogatijo našo občino. Šokirani pa so tudi tisti posamezniki, ki so nas takrat

v najtežjih trenutkih hoteli ovirati ali pa so ostali ob strani in nemalokrat se zgodi, da se ravno ti sedaj s temi objekti pred tujci najbolj glasno navdušujejo in ponasajo.

Ko je pred meseci predsednik CK ZKS France Popit obiskal Velenje, je dejal, da je 5-letni program negospodarskih investicij v Velenju velik, obenem pa majhen, saj so potrebe in zahteve resnično velike. Iz vsake njegove besede je izžarevala skrb za delovnega človeka, pa ne za njegov osebni standard, kot je osebni dohodek, avto, hiša, ki mu ni mogoče očitati nizkega nivoja, temveč ravno za ta družbeni standard, ki je dolga leta zaostajal za potrebami občanov. Ravno v prizadevanjih za ta standard se zrcali prava skrb za delovnega človeka. Že danes se dobro zavedamo, ko odpiramo novo šolo in vrtec, da bomo morali prihodnje leto zgraditi novo, IV. osnovno šolo, nov vrtec itd. Ker v občinskem proračunu ni denarja, s katerim bi lahko reševali te pereče naloge na področju družbenega standarda, koristim to priložnost in apeliram na samoupravne organe, da bodo v prihodnje namenili še več denarja za družbeni standard, kar bo v končni fazi ublažilo tudi socialne razlike med občani.

Ne bilo bi prav, če ne bi omenil še okoliške kraje in prebivalstvo, ki je v času NOB prispevalo za svobodo in ki je dalo poslednjo skorjoko kruha s svoje gostoljubne kmečke mize za to, kar imamo. Že pred leti smo z akcijo »Mesto — vasi« skušali ublažiti te posledice, danes pa smo ob uresničevanju ustavnih amandmajev, na pragu vse večje decentralizacije sredstev v tem smislu, da se bo del dohodka, ustvarjenega na območju krajevnih skupnosti, prepuštil tej skupnosti. Skupščina občine se je tega že dolgo zavedala ter jim je prepuščala sredstva ne samo kot pomoč pri njihovih prizadevanjih, temveč tudi zato, ker so se ta sredstva oplemenitila s precejšnjim deležem, ki so ga prispevali sami prebivalci teh krajev.

Kot se ob letošnjem prazniku z odkritjem veličastnega spomenika spominjamo vseh tistih, ki so dali življenje za to, da lahko danes živimo in delamo v svobodi in miru, ne smemo prezreti tudi vseh tistih, ki so delali v težkem povojnem obdobju in ustvarili to, kar imamo. Bera je lepa in ponosni smo nanjo.

Velikokrat je občina Velenje že bila za vzgled. Bodimo tudi sedaj, ko smo v največjem elanu izgradnje prepotrebnejših objektov družbenega standarda in zagotavljamo v ta namen čimveč sredstev. Povečana skrb za dobro počutje vseh naših občanov — to je moja največja želja, ko vsem občanom in delovnim kolektivom želim prijetno praznovanje občinskega praznika in naših delovnih zmag.

Nestl Zgank
predsednik
skupščine občine Velenje

PRAZNIK V ZNAMENJU USPEHOV

Ko slavimo trideseto obletnico napada I. štajerskega bataljona na Šoštanj — prvega partizanskega napada na mesto v Sloveniji — je prav, da se ozremo tudi na gospodarske uspehe, ki jih je dosegla družbena skupnost občine Velenje v zadnjem času.

Če govorimo o razvoju in uspehih velenjskega gospodarstva, moramo upoštevati dejstvo, da je velenjska občina le majhen integralni del slovenskega in jugoslovanskega gospodarskega prostora, zato se v izkušnjah in rezultatih velenjskega gospodarstva zrcalijo značilnosti in uspehi, kakor tudi težave in problemi širšega gospodarskega prostora.

● POLOVICO VEČ SMO USTVARILI

Za občino Velenje je v letošnjem letu značilen izredno močan porast gospodarske aktivnosti; ob 9 % povečanju zaposlenih v gospodarstvu je bil dosežen za 50 % večji celotni dohodek kot v preteklem letu. Obseg proizvodnje in storitev so povečale vse gospodarske dejavnosti v občini, razen gradbeništva (industrija in rudarstvo za 54 %, kmetijstvo za 41 %, trgovina in gostinstvo za 62 %, obrt za 40 % in stanovanjsko-komunalna dejavnost za 62 %). Res je, da so na tako velik porast proizvodnje oziroma dohodka v znatni meri vplivale višje cene (izdelkov in storitev ter reprodukcijskega materiala), kljub temu pa lahko ugotovimo, da se realne vrednosti gibljejo v okvirih razvojnih smernic, ki smo si jih načrtali v »izhodiščih za sestavo srednjeročnega programa razvoja občine Velenje za obdobje 1971—1975«.

● GORENJE NAJVEČJI IZVOZNIK

Na močan porast gospodarske aktivnosti in ugodne rezultate gospodarjenja ima odločujoč vpliv tovarna »gospodinjske opreme« Gorenje Velenje, ki k skupnemu celotnemu dohodku v občini prispeva kar 61 %. Ta gospodarska organizacija je tudi največji izvoznik v občini; v letošnjih osmih mesecih je pri izvozu dosegla vrednost v višini 6,9 milijona ameriških dolarjev oziroma za enkrat več kot v enakem obdobju lanskega leta.

Zaradi poslabšanja ekonomičnosti poslovanja (hitrejšega naraščanja porabljenih sredstev od celotnega dohodka) je dohodek za razdelitev porasel znatno manj kot celotni dohodek, oziroma le za 30 %. Večji dohodek za razdelitev so dosegla vsa gospodarska področja, razen gradbeništva.

V delitvi družbenega proizvoda (dohodek in amortizacija) je viden premik v korist gospodarskih organizacij (od 70 % v lanskem letu na 74 % v letošnjem letu).

Od skupnih sredstev, ki jih gospodarske organizacije interno delijo, je posebno pomembni tisti del, ki tvori sredstva akumulacije za razširjeno reprodukcijo (ostanek dohodka in pospešen del amortizacije). Ta sredstva so znašala v letošnjem I. polletju 10,2 milijarde starih din in so bila več kot za polovico večja kot v I. polletju lanskega leta.

Skupna izplačila čistih osebnih dohodkov so se v gospodarstvu povečala za 42 %, na zaposlenega pa za 30 % (v letošnjem I. polletju je znašal povprečni osebni dohodek na zaposlenega v gospodarstvu 1.543 din). Glede na porast produktivnosti (družbeni proizvod na zaposlenega je porasel za 25 %) je višina izplačanih osebnih dohodkov nekoliko previsoka. Ob upoštevanju izredno močnega porasta življenjskih stroškov v letošnjem letu pa je to odstopanje še vedno v normalnih mejah. Dejstvo, da višina osebnih dohodkov ni bila vedno odvisna od uspehov pri delu in od rezultatov poslovanja, je terjalo ukrepe za usmerjanje osebnih dohodkov (družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje). V občini Velenje so pristale na podpis sporazumov vse delovne organizacije.

Ob skupnem povečanju celotnega dohodka za 50 % so narasle zaloge nedovršene proizvodnje, gotovih izdelkov ter trgovskega blaga za 27 %; ob upoštevanju znatnega porasta cen je to povečanje zmerno.

● VELIKE TEŽAVE Z LIKVIDNOSTJO

Izredno velik problem, kar velja za celotno jugoslovansko gospodarstvo, je nelikvidnost oziroma finančna nedisciplina, ki hromi razvoj gospodarskih organizacij. Tudi velenjsko gospodarstvo ima velike težave z likvidnostjo. Medsebojne obveznosti

gospodarstva stalno naraščajo. Če primerjamo gibanje terjatev z obveznostmi do dobaviteljev na območju velenjske občine, lahko jasno vidimo, da vzroki nelikvidnosti ne tičijo na tem območju. Terjatve do kupcev so skoraj dva in polkrat večje od obveznosti do dobaviteljev (terjatve so znašale 70,9 milijarde starih din, obveznosti pa 29,2 milijarde starih din). Letos se torej finančna sredstva gospodarstva občine še v večji meri odteka drugam kot lani. V gospodarstvu se je zadrževanje plačil s strani kupcev podaljšalo od 100 na 106 dni. Posledica tega so bile številne sodne in druge odločbe o dovolitvi izvršbe ter obveznosti po akceptnih nalogih. Povečalo se je število dni blokiranih žiro računov in bilo je več primerov pomanjkanja sredstev za izplačilo osebnih dohodkov. Gospodarske organizacije so se trudile, da so sredstva na žiro računih povečevale s prenašanjem posebnih lastnih in tujih sredstev (stanje sredstev na žiro računih se je povečalo za 33 %), kljub temu pa je nekaj gospodarskih organizacij kasnilo pri izplačevanju akontacij osebnih dohodkov. V letošnjem I. polletju v občini Velenje ni bilo primerov izplačevanja minimalnih ali pa zmanjšanih osebnih dohodkov.

Poleg predvidenih ukrepov za izboljšanje likvidnosti v gospodarstvu bo v bližnji ali daljši prihodnosti verjetno treba uporabiti tudi bolj drastične ukrepe, in pristopiti k likvidaciji tistih gospodarskih organizacij, ki niso sposobne za normalno gospodarjenje. Sedanje stanje se ne more več dolgo nadaljevati; podjetja, ki dobro poslujejo, ne morejo biti odgovorne za neodgovorno poslovanje nesposobnih organizacij.

Pričakovati smemo, da bodo s sprejetjem ustavnih dopolnil (predvsem amandmajev XXVI do XXX) dejansko podane večje možnosti za urejene ekonomske razmere v celotni slovenski družbi in za poglobljeno samoupravljanje kot osnovni družbeni proizvodni odnos.

Po slavlju še tovariško srečanje

V Velenju bo letos še posebno prijetno. Vsi, ki se bomo udeležili v soboto osrednje proslave na Titovem trgu in bomo navzoči pri odkritju spomenika narodno-osvobodilni borbi, bomo zatem odšli h kopališču, kjer bo tovariško srečanje.

To bo srečanje za velenjske občane, na katerem se bomo zbrali vsi — delavci, kmetje, učenci, gospodinjice, upokojeanci... Zbrali se bomo in bomo sproščeni, ne zaprti in vsakdanji, kajti 8. oktober je praznik občanov velenjske občine. Zato naj bo tovariško srečanje, prijateljski zbor vseh nas, ki smo pomagali osvoboditi in graditi to našo, lepo Saleško dolino.

Na tovariškem srečanju, ki bo ob velenjskem kopališču, bodo igrali godbi na pihala in ansambel Salej. Poskrbljeno bo tudi za jedajo in pijačo. Tokrat bodo vse občane, ki bodo iz proslave prišli na tovariško srečanje, zastonj pogostili. Vsakdo bo dobil kar precejšnji zaloga svinjskega in kurjega mesa.

Na tovariškem srečanju pa bomo našli dovolj priložnosti za nova poznanstva, obujanje spominov, izmenjavo izkušenj in za snovanje novih načrtov.

Naša skrb - dobro počutje občanov

Pred enaindvajsetimi leti smo začeli načrtovati razvoj Velenja, novega središča Saleške doline. Mesto je zdaj resnično v ponosu vsem graditeljem nove, socialistične Jugoslavije, izpričuje pa tudi velike napore rudarjev in drugih delovnih ljudi iz Saleške doline, da si z lastnimi močmi in hotenji zagotovijo lepši jutrišnji dan. Ob rudniku in razvijajoči se drugi industriji, smo najprej gradili samo stanovanja. Kaj kmalu pa je napočil čas, ko se je bilo treba lotiti izgradnje tudi drugih objektov družbenega standarda. V vseh prizadevanjih se je zrcalila skrb za delovnega človeka. To pa ni samo delovno mesto, pač pa tudi stanovanje, urejena prehrana, varstvo in šolanje otrok, objekti za rekreacijo in oddih, razvita obrt, urejene ceste, pa še marsikaj drugega.

Ker je družbeni standard prebivalcev Saleške doline močno zaostajal za potrebami, smo se lani odločili, da s samoprispevkom občanov in s sredstvi delovnih organizacij pospešimo izgradnjo vrtcev, šol, društvenih domov, objektov za rekreacijo, cest in drugega. Program negospodarskih investicij v Velenju je velik, obenem pa majhen, saj so potrebe in zahteve resnično velike. Ze danes vemo, da bomo morali začeti že prihodnje leto z izgradnjo nove IV. osnovne šole v Velenju, pa novega vrtca itd.

Povečana skrb za dobro počutje vseh naših občanov — to je naša največja želja ob občinskem prazniku. Prepričani smo, da bo mogoče to željo, ob aktivni podpori vseh odgovornih dejavnikov v občini, tudi uresničiti.

LETOŠNJI KAJUHOVI NAGRAJENCI — LETOŠNJI KAJUHOVI NAGRAJENCI — LETOŠNJI KAJUHOVI

VISOKA DRUŽBENA PRIZNANJA

Skupščina občine Velenje je že leta 1963 ustanovila Kajuhov sklad, da bi ob slavnosti vsakoletnega občinskega praznovanja nagrajevala najzaslužnejše družbene delavce in dajala priznanja najboljšim društvom ali organizacijam. Tako je v velenjski občini možno doseči Kajuhovo nagrado za nesebično, prostovoljno, ustvarjalno, umetniško, strokovno in organizacijsko delo, ki ga posameznik opravi in dosega takšne rezultate, da so vzor drugim.

Letos je komisija za podelitev Kajuhovih nagrad podelila to veliko družbeno priznanje trem novim Kajuhovim nagrajencem. Ta priznanja bodo letos dobili Avgust Jeriha iz Velenja, Miloš Volk iz Šoštanj in Janko Lukman iz Škal.

AVGUST JERIHA iz Velenja — za dolgoletno in vsestransko družbenopolitično in društveno delo.

Letošnji Kajuhov nagrajenc Avgust Jeriha se je že kot mladinec izkazal kot zelo sposoben organizator. Udeležil se je štirih velikih mladinskih akcij Brčko—Banoviči, Jelovica, Nova Gorica in avto cesta. Na treh delovnih akcijah je bil komandir čete in trikrat je bila njegova četa najboljša na delovišču, kar je dosegel s svojimi izrednimi sposobnostmi pri organiziranju dela. Leta 1949 je pridobil naziv udarnik.

Leta 1956 je prišel v Velenje in se zaposlil v rudniku lignita. Tu je ves čas sodeloval pri pomembnejših odločitvah. Bistveno je pripomogel tudi k uspehom za večjo produktivnost dela, ki

je bila takrat v velenjskem rudniku najvišja v Jugoslaviji. Zato so ga predlagali za odlikovanje in leta 1966 je bil odlikovan z redom dela s srebrnim vencem.

Ob prihodu v Velenje je svojo aktivnost na družbenem področju še obogatil. Aktivno se je vključil v delo pri telesno vzgojnem društvu Partizan in DPD Svoboda. Posebno priljubljen je bil pri Svobodah, saj je bil njen dolgoletni predsednik, režiser, igralec, glavni organizator dela in idejni vodja. Bil je tudi član republiškega odbora kulturno prosvetnih organizacij. Poleg omenjenega se je še posebno izkazal pri organiziranju velikih prostovoljnih delovnih akcij v Velenju, pri regulaciji Pake, gradnji kino dvorane, izgradnji mestnega središča, kulturnega doma, kotalkališča itd.

Sedaj je zaposlen v tovarni gospodinjske opreme Gorenje na delovnem mestu direktorja za marketing zadeve. Zelo aktiven je kot

predsednik sveta za blagovni promet in turizem pri skupščini občine Velenje in je eden od glavnih programatorjev bodočega razvoja velenjske občine.

Avgust Jeriha je eden tistih, ki so začetovali sedanjost podoba mesta Velenja in življenja v njem. S svojo revolucionarnostjo, neposrednostjo pri kontaktiranju z ljudmi ter organizacijsko sposobnostjo in širino pri svojem delu, je postal nepogrešljiv delavec pri vsaki pomembnejši akciji pri nas.

MILOŠ VOLK iz Šoštanj — za dolgoletno ustvarjalno delo pri družbenopolitičnih organizacijah in društvih.

Miloš Volk se je že pred vojno udeleževal v naprednih organizacijah in

društvih. Bil je član Sokola, kjer je s posebnim veseljem delal v telovadnem društvu in opravil tečaj za telovadnega inštruktorja. Zato se je kot telovadni inštruktor zaposlil v Banja Luki in bil tu do 1941. leta, ko so ga mobilizirali v jugoslovansko vojsko. Po razpadu le-te se je vrnil na svoj dom v Šoštanj, vendar je bil že istega leta pri masovnih aretacijah odpeljan v taborišče Brestanica, nato pa so ga izselili v Slavonško Požego. Kmalu je bil premeščen v Caprag, kjer so mu odredili delo v znanjem obratu železarne.

Po osvoboditvi se je vrnil v Šoštanj in se zaposlil v lesni galanteriji, nato je bil predsednik sveta za lokalno industrijo in komunalo; 1955. leta pa je bil imenovan za načelnika oddelka za gospodarstvo pri OLO Šoštanj. Od 1963. leta pa do upokojitve je bil šef oddelka za delo pri občinski skupščini.

Miloš Volk je ves čas vestno in požrtvovalno sodeloval pri delu najrazličnejših organizacij in društev. Kmalu po osvoboditvi je sprejel zadolžitve za organiziranje fizikturnih društev v Šoštanju, Velenju, Topolšici in Lokovici.

Organiziral je javne telovadne nastope s šolsko mladino, vodil tečaje za vadiatelje, organiziral fizikturna tekmovanja in druge oblike množične telesne kulture. Aktivno je sodeloval pri gasilskem društvu, kjer je uspešno opravljal vodilne funkcije v krajevnem, občinskem in okrajnem meri-

tu, nekaj časa pa je bil tudi član republiške gasilske zveze. Sedaj je predsednik nadzornega odbora občinske gasilske zveze in član muzejskega sveta GZS v Metliki.

Miloš Volk ima še sedaj več pomembnih družbenopolitičnih funkcij. Je član sekretariata osnovne organizacije ZK v Šoštanju in član občinskega komiteja ZK Velenje. Poleg tega je član občinske konference SZDL, krajevnega odbora SZDL, podpredsednik sveta krajevnih skupnosti, predsednik nadzornega odbora in član predsedstva ZZB NOV Velenje, sekretar ZB Šoštanj, predsednik nadzornega odbora društva upokojencev, član skupščine skupnosti socialnega zavarovanja in član poravnalnega sveta. Od leta 1963. dalje je predsednik ribiške družine Paka, član sveta združenja ribiških dručin Celje, podpredsednik planinskega društva Šoštanj, član upravnega odbora TVD Šoštanj, kjer je tudi vadiatelj vrste starejših telovadcev.

Za svoje delo je bil odlikovan z medaljo dela, redom dela s srebrnim vencem, odličjem NFJ, znakom OF, raznimi gasilskimi odlikovanji, plaketami, pismenimi in javnimi priznanji.

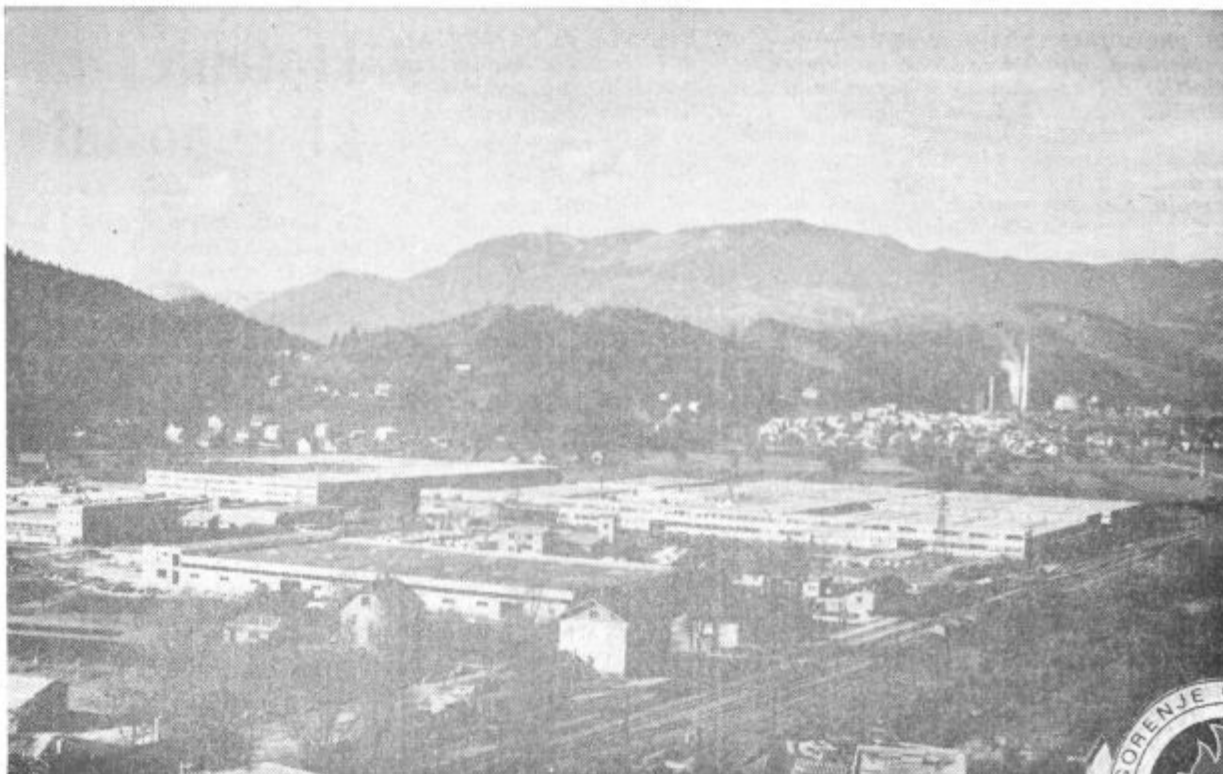
JANKO LUKMAN iz Škal — za dolgoletno delo na pevskem področju.

Janko Lukman je že od rane mladosti ljubitelj lepe pesmi. Med okupacijo je vodil moški pevski zbor vse do leta 1942, ko so ga izgnali iz službe zaradi političnega dela. Bil je brezposeln in se je moral umakniti v ilegalo kot politični delavec Šaleško-mislinskega okraja. Spomladi 1944. leta so ga v Hrastovcu pri Velenju ujeli in nato odgnali v nemško taborišče Mückberg. Tudi tu ni miroval in je vodil jugoslovanski pevski zbor, ki je v taborišču prepeval jugoslovanske in partizanske pesmi. Zaradi širjenja domače pesmi so ga premestili na težko delo v kamnolom. Končno je le dočkal zaželjeno svobodo. Ko so jugoslovanski zaporniki čakali na transport, ki jih je popeljal nazaj v domovino, je Janko Lukman spet vodil zbor, ki je povratnike bodril s partizanskimi in narodnimi pesmimi.

Takoj po prihodu iz nemškega taborišča se je v avgustu 1945. leta zaposlil pri rudniku lignita Velenje in kmalu prevzel vodstvo rudniškega moškega zbora, ki ga je več let uspešno vodil. V tem času je vodil tudi pevski zbor rudarskih učencev. Sedaj je Janko Lukman aktiven član moškega pevskega zbora Kajuh v Velenju, po potrebi pa je tudi pomočnik pevovodje, kar štiri leta pa prepeva v Saleškem oktetu. Ustanovil je tudi upokojenski pevski moški zbor in ga štiri leta uspešno vodil.

PREBIVALCEM OBČINE VELENJE IN VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM ČESTITAMO ZA OBČINSKI PRAZNIK

TOVARNA
GOSPODINJSKE
OPREME

GORENJE

PRED OTVORITVIJO KNJIŽNICE V VELENJU

Ne samo polne police knjig – polna knjižnica in čitalnica bralcev je naš ponos

Knjiga spremlja v različnih oblikah človeštvo že petdeset stoletij. V najrazličnejših črkopisih, jezikih, ter oblikah nam govori o življenju preteklih, sedanjih in bodočih dni. Vendar je trajalo zelo dolgo, da je knjiga prišla iz kabinetov učenjakov in salonov izbrancev med najširše množice. Čeprav je iznajdba tiskarskega stroja znatno razširila krog bralcev, je ta še dolga stoletja ostajal omejen le na ozek krog izobražencev. Biblioteke v najširšem pomenu besede so prav tako stare kot knjiga. Posebni razcvet doživijo v dobi humanizma. Industrializacija in afirmacija delavskega razreda in splošna želja po prosvetljanju najširših slojev je privedla do razvoja ljudskih knjižnic.

Za nas Slovence je pisana beseda še posebno važna, saj je bila za maloštevilni narod brez lastne državnosti dolgo časa edino sredstvo in način, da si pribori mesto med kulturnimi narodi. Ne smemo pa tudi pozabiti, da nas je v tistem času ravno literatura povezovala preko takratnih državnih meja z vsemi jugoslovanskimi narodi. Da je ravno književnost bila tista, ki je krčila pot misli na združitev vseh jugoslovanskih narodov.

Naloga kulture in njeno mesto v razvijajoči se samoupravni družbi je velika, pa tudi zapletena. Ni dvoma, da sta kulturno ustvarjanje in prava ljudska kultura bistvena elementa in neločljiv del samoupravne družbe. Ne le, da sta najožje povezana, temveč tudi da sta faktorja hitrejšega družbenoekonomskega razvoja. Ker pa kulture ni mogoče izvzeti

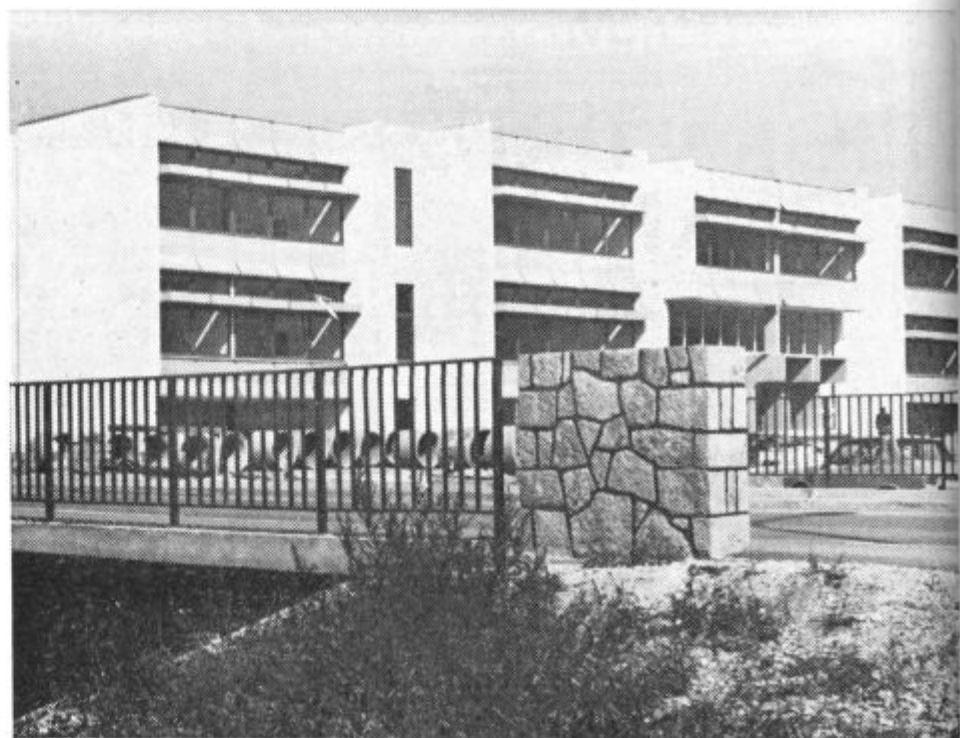
iz splošnih družbenoekonomskih procesov, je razumljivo, da tržne zakonitosti bistveno vplivajo tudi na kulturo. Razumljivo je, da so naše objektivne materialne možnosti okvir, katerega ne smemo in ne moremo prekoračiti, ne da bi spravili v nevarnost tudi materialne vire same kulture. Ostaja pa vprašanje ali je bil nesorazmerno majhen delež, ki smo ga v preteklem obdobju dajali v kulturo, res pravi odraz naših ekonomskih možnosti. Mislimo, da temu ni bilo tako! Zakon o financiranju kulture in temeljnih kulturnih skupnosti pa ostvarja nove možnosti za hitrejši razvoj kulturnih dejavnosti.

Kultura kot enakopraven sooblikovalec življenja, kot element investicije v uspešnejše opravljanje združenega dela, naloženega preko delovnega človeka, pa potrebuje dokajšnja sredstva za izvedbo svojih ciljev in nalog. Posebno tam, kjer je v preteklosti bilo marsikaj zamujenega. V želji, da bi tudi na kulturno-prosvetnem področju dosegli slične rezultate kot smo jih na gospodarskem, smo sklenili, da z združenimi močmi poprimemo za delo tam, kjer je bilo to najbolj potrebno. Posebno razveseljivo je, da je nova knjižnica plod naporov in sodelovanja vseh nas. Zgraditev knjižnice so omogočile gospodarske organizacije, občani in kulturna skupnost. Prav v tem, da se je dobesedno vsak občan na referendumu izrekel »ZA« gradnjo nove knjižnice, vidimo posebno vrednost naše nove kulturne ustanove. Vemo, da so materialne žrtve, ki smo jih doprinesli dokajšnje,

pa saj je že naš rojak, pisatelj in pedagog Gustav Silih zapisal: »Verjemite, vse kar dosežemo v življenju velikega in koristnega brez naporov in borbe, je malo ali nič vredno.« Menimo, da to v največji meri velja tudi v primeru naše nove knjižnice.

Ceprav vemo, da so prva snovanja nove knjižnice starejše kot naša temeljna kulturna skupnost, je prav gotovo razveseljivo, da časovno skorajda sovpada ustanovitev temeljne kulturne skupnosti z otvoritvijo prostorov nove knjižnice. Tako je kulturna skupnost kot samoupravni oblikovalec in nosilec kulturne politike in dela, že ob rojstvu dobila, ne le lepo darilo, temveč tudi obvezo, da bo skrbela za nadaljnji razvoj nove ustanove. Mislimo, da je potrebno ob tej priložnosti poudariti tudi to, da smo z otvoritvijo prostorov nove knjižnice v naši občini že pričeli s takojmenovano kulturno akcijo. Vendar to ne pomeni, da se bomo zadovoljili samo z novo knjižnico! Ne, to naj bo le prvi vidni rezultat in vzpodbuda za nadaljnje še uspešnejše akcije.

Ceprav je nova zgradba knjižnice že sama po sebi lep arhitektonski prispevek k izgledu novega Velenja, ni sama sebi namen. Niti polne police knjig, ampak polna knjižnica in čitalnica bralcev je naš namen! Naloga kolektiva knjižnice pa bo – pritegniti čimvečje število bralcev. Gotovo pri tem ne bodo samo čakali na tiste, ki so si tudi že dosedaj izposojali knjige, marveč bodo skušali pritegniti z novimi oblikami dela, tudi nove številnejše bralce.

Tretja osnovna šola ...

... in otroški vrtce

Hotenje, ki je postalo stvarnost

Za trajno življenje našega občana niso dovolj današnji gospodarski rezultati, ni dovolj sicer zelo uspešen napor vseh občanov. Velenje jutri zahteva človeka, polnega znanja in kulture – ČLOVEKA ŠIROKIH OBZORIJ IN JASNIH VIDIKOV.

Pri rasti delavskega mesta Velenja in celotne naše doline je bila vseskozi pričujoča skrb za čim širšo možnost kulturnega izobraževanja. Že od vsega začetka je poleg drugega načrtovan tudi kulturni center, ki je najprej imel kulturni dom, delavski klub in delavsko univerzo. Vsi ti objekti so odigrali pri oblikovanju današnjega Velenjčana pomembno vlogo. Koliko predstav, predavanj, koncertov in prebranih knjig je že od začetka do danes. Pa ne samo pasivno doživljanje kulturnih dobrin – koliko tega je bilo izvajanja tudi od Velenjčanov in vseh prebivalcev doline samih. Ogromno!

V delavskem klubu je bilo organizirano veliko število razstav najvidnejših umetnikov in tudi amaterjev.

V teh dneh pa odpiramo stalno razstavno mesto, kjer bo vsak dan možno videti najboljše dela naših umrlih in živčih najprominentnejših slikarjev in kiparjev. Ta likovna dela, ki so zaradi svojih lepot »last« celotnega slovenskega naroda, so danes dejanska last vseh občanov Velenja. Prav gotovo je to za nas velika nava pridobitev, ki jo bomo znali ceniti in koristiti. Slike in kiparska dela so nam podarili naši dobri prijatelji. Ti so: Gorenje Velenje, Metalka Ljubljana, Jugotehnika Ljubljana, Kovinotehna Celje, Tehnomercator Celje, Elektrotehna Sarajevo, NA-MA Zagreb, Progres Beograd, RIZ Zagreb, ETA Cerkno, Elektrotehna Ljubljana, Iskracommerce Ljubljana, NAMA Ljubljana, Zlatorog Maribor, Mercator Ljubljana, Gorenje-Muta Vuzenica, cestno pod-

jetje Celje, skupščina občine Velenje, občinski sindikalni svet Velenje, občinski komite ZKS Velenje, osnovna šola Biba Röck – Napotnikova galerija Šoštanj, kipar Stojan Batič, Jugobanka, filijala Ljubljana in slikar J. Horvat Jaki.

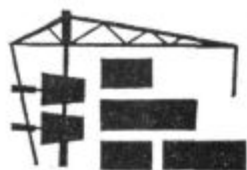
Vsem se najiskreneje zahvaljujemo za veliko pomoč in izredno razumevanje ob pripravljanju razstave in izdaji ALMANAHA. Stremeli bomo, da z leti oplemenitimo galerijo še z drugimi priznanimi deli naših in tujih umetnikov.

Predvsem pa bomo stremeli, da bo ta razstava, ta lepota, ta kultura del nas, da razstava ne bo kič šaleške doline, ampak dejansko odraz duhovnega bogastva tukajšnjega delovnega človeka. Temu namenu galerija tudi služi.

Že ob otvoritvi bomo razstavljali umetniška dela naslednjih slikarjev in kiparjev: I. Grohar, R. Jakopič, M. Jama, M. Stern, T. Kralj, A. G. Kos, F. Mihelič, J. Pregelj, M. Gaspari, B. Jakac, N. Omerša, G. Stupica, V. Pilon, F. Pavlovec, S. Kregar, A. Jemec, J. Bernik, I. Šubic, J. H. Jaki, J. Ciuha, M. Šuštaršič, I. Napotnik, S. Batič, J. Tršar in F. Rotar.

Velenjska knjižnica in galerija pred otvoritvijo

Delovnim ljudem velenjske
občine čestita za njihov
praznik

SPLOŠNO GRADBENO
PODJETJE

VEGRAD

Velenje

Samoupravni organi,
družbenopolitične
organizacije in člani
delovnega kolektiva

RUDNIKA LIGNITA
VELENJE

čestitamo ob občinskem
prazniku vsem delovnim
ljudem občine Velenje

Vsem delovnim ljudem in
občanom čestitamo za
praznik občine Velenje –

8. oktober

TERMoeLEKTRARNA
ŠOŠTANJ

Trgovsko podjetje

Celje

sektor Šoštanj

čestita svojim potrošnikom
in prebivalcem velenjske
občine za občinski praznik
– 8. oktober

Iskrene čestitke
ob prazniku velenjske
občine z željo za novimi
delovnimi uspehi

**KLEPARSTVO-
VODOVOD**
ŠOŠTANJ

Vsem svojim odjemalcem,
potrošnikom in prebivalcem
velenjske občine čestita za
občinski praznik 8. oktober

Trgovsko podjetje

ZARJA
Šoštanj

Trgovsko in proizvodno
podjetje

Velenje

čestita vsem prebivalcem
velenjske občine za praznik
in se priporoča s svojo
bogato in kvalitetno
ponudbo

Cenjenim gostom in
delovnim ljudem velenjske
občine čestita za njihov
praznik

Gostinsko podjetje

Daka
Velenje

Obrtno – gradbeno in
proizvodno podjetje

OLJKA

Šmartno ob Paki

čestita občanom velenjske
občine za občinski praznik
8. oktober

OB 8. OKTOBRU

prazniku občine Velenje,
čestitamo vsem občanom in delovnim kolektivom

**TOVARNA
USNJA**
ŠOŠTANJ

VSEM OBČANOM
VELENJSKE OBČINE
ČESTITAMO ZA OBČINSKI
PRAZNIK

Trgovsko podjetje
VINO
Šmartno ob Paki

Občan občanu

Še nekaj dni in praznovali bomo občinski praznik. Naš letošnji praznik je še pomembnejši, saj praznujemo obenem tudi 30. obletnico vstaje našega ljudstva. Vsi vemo, da je naša občina v povojnih letih beležila na vseh področjih uspeh za uspehom. Samo v letošnjem letu smo zgradili zimsko kopališče, letni bazen, modernizirali ceste pod geslom: »Mesto vasi – vas mestu«. Našim otrokom gradimo prepotrebne šole, telovadnice, otroške vrtce. V čast občinskemu prazniku pa bomo zopet

odprli nekaj pomembnih objektov, ki so potrebni za še večji gospodarski in kulturni razvoj naše občine.

Občani! Ponošni pokazimo vsem nam in našim obiskovalcem naše skupno delo in dosežke. Okraskimo vso občino s cvetjem in zastavami, poskrbimo za red in čistočo. To naj bo skrb naš vseh na delovnih mestih in doma. Stremimo za tem, da bo v času praznovanja naša občina vzor vsem ostalim občinam. Po prazniku pa naj ostane v občini videz, kot da praznujemo vsak dan.

Razstava črnske umetnosti

Po krajšem pripravljalnem obdobju bo v prostorih nove knjižnice postavljen del zbirke prof. V. Foita. Celotne zbirke, ki obsega okoli 700 eksponatov, žal ne bomo mogli takoj predstaviti obiskovalcem.

Zbirko tvorijo trije deli: predmeti, ki jih je prof. Foit zbiral več kot 20 let širom Afrike. To so tradicionalne maske, kulni kipci in keramični predmeti. Drugi del sestavljajo umetnine, ki jih je ustvarjal prežgodaž preminuli umetnik v lesu, kamnu in železu. Temu lahko dodamo še številne osnutke spomenikov, ki jih je prof. snoval. Najpomembnejši je vsekakor osnutek spominske fontane, ki stoji pred univerzitetnim poslopjem v Nairobiju. Tretji del pa tvorijo primerki sodobne afriške umetnosti.

Od celotne zbirke, ki po izjavah strokovnjakov velja okoli 200 tisoč ameriških dolarjev, in je po mnenju poznavalcev druga oziroma tretja največja na svetu, bomo žal videli le majhen del. Začasno bo v I. nadstropju nove knjižnice razstavljeno približno 80 predmetov. Za to je več razlogov. Najtehtnejši je

vsekakor ta, da akademskoga kiparja F. V. Foita žal ni več med nami. Postavitve stalne razstave bo zato zahtevala izredno veliko dodatnega študijskega dela. Vendar bo etnografski muzej Slovenije nudil vso potrebno pomoč, da bi veliko kulturno bogastvo, ki je sedaj žal spravljeno v zabojih, bilo čimprej dostopno obiskovalcem. Druga ovira, ki jo pa moramo premagati, so potrebni razstavniki in velikega prijatelja Jugoslavije, ki se je odločil, da bo daroval svoje življenjsko delo naši občini, gre za mnogo več. Gre za to, kako bomo to napravili. Skratka, da bomo velikemu umetniškemu bogastvu dali dostojen okvir.

Pri tem ne gre le zato, da »spravimo pod streho« življenjsko delo izrednega umetnika, požrtvovalnega zbiralca in velikega prijatelja Jugoslavije, ki se je odločil, da bo daroval svoje življenjsko delo naši občini, gre za mnogo več. Gre za to, kako bomo to napravili. Skratka, da bomo velikemu umetniškemu bogastvu dali dostojen okvir.

Kaj pomeni za Velenje dostojno prezentirana zbirka črnske umetnosti? Nova zbirka bo skupno z že dosežaj delujočimi ustanovami nov korak v smeri, ki jo vsi želimo. Velenje mesto lignita in gospodinjke opreme postaja vse bolj sre-

dišče kulture. To je nov izraz starega hotenja, hotenja, ki je privedlo do kulturnega doma, delavske univerze, knjižnice, muzeja, likovnega razstavnega prostora in gimnazije. To je želja, da se del materialnih sredstev, ki so jih ustvarili delovni ljudje naše doline, vložijo v oplemenjevanje našega kraja.

»Zbirka Foita« odpira velike možnosti. Odvisno je od naše volje in sposobnosti, da te možnosti tudi izkoristimo. Menimo, da nam ni vseeno, koliko ljudi si bo ogledalo našo novo zbirko in s kakšnimi vtisi bodo odšli iz razstavnih prostorov. Nova zbirka daje možnosti, da v našem mestu vidimo tudi gostujoče razstave tujih etnografskih muzejev. Upravičeno pričakujemo dokajšnjo povečanje interesa in domačih turistov za naš kraj. Seveda pa ne smemo pozabiti tudi na obveznosti, ki smo jih prevzeli s tem, da smo akademskoga kiparja prof. Foita in njegovo zbirko sprejeli v svoje okrilje. Mislimo na odgovornost, ki jo imamo pred slovensko, jugoslovansko in evropsko kulturno javnostjo. Vse to lahko izrazimo v enem samem stavku: »Celotno zbirko Foit moramo v najkrajšem času primerno opremljeno predstaviti javnosti.«

SLAVNOSTNI SPREVOD

Pred osrednjo prireditvijo v čast občinskega praznika, ki bo v soboto, 9. oktobra na Titovem trgu v Velenju, bo po velenjskih ulicah krenil slavnostni sprevoz.

Od stadiona ob velenjskem jezeru bo ob 9. uri krenila parada po Kidričevi, Jenkovi, Tomšičevi in Prešernovi cesti do hotela in nato na Titov trg. V sprevozu bo sodelovalo 200

rudarjev v značilnih svečanih oblačilih, partizanske enote, gasilci, taborniki, enote civilne zaštite in prve pomoči, milica, mladinske partizanske enote, planinci, športniki in lovci.

Na čelu vseh pa bo blizu 50 praporjev borčevskih in drugih množičnih organizacij.

IZOBESIMO ZASTAVE

8. oktober je naš praznik. Praznovali ga bomo ta in naslednji dan, ko bo v Velenju osrednja proslava. Naj vedo vsi, ki bodo v teh dneh popotovali po Saleški dolini, da se občani veselimo in smo ponosni na svoje dosežke. To lahko pokažemo tako, da bomo olepšali okolico hiš in razobesili zastave.

Naj ne bo hiše v velenjski občini brez izobešene državne ali slovenske zastave. V mestih in vaseh pokažimo svojo predanost tudi v teh prazničnih dneh.

Obvestimo naj vas, da bodo vsa trgovska podjetja v Velenju in Soštanju imela v svojih trgovinah večje količine zastav. Prav bi bilo, da stare in obledele zastave zamenjamo z novimi.

V soboto, 9. oktobra 1971, vključite ob 9. uri svoje radijske sprejemnike in obrnite gumb na srednjo valovno dolžino 188,5 metrov.

Občinska konferenca
SZDL
Velenje

Občani! Pridite v Velenje

Letos praznujemo 30. obletnico vstaje jugoslovanskih narodov in napada partizanskih enot na Soštanj.

8. oktobra 1941 so partizani za nekaj časa osvobodili Soštanj, ki je bil takrat prvo osvobojeno mesto v Jugoslaviji. Naša občina praznuje v spomin na ta dan svoj občinski praznik.

Obletnica takšnih dogodkov ni samo priložnost, da se jih spominjamo, temveč je tudi prilika, da podamo račune o našem ustvarjalnem delu. Mnogo naših sinov in hčera, mater in očetov je dalo svoja življenja, da lahko danes lepše živimo. Čeprav kratka,

vendar polna zavestnih naporov, požrtvovalnosti in odrekanih, pa je tudi pot od osvoboditve do danes. Če kje, potem lahko ravno v velenjski občini smelo položimo račune za to pot in občinski praznik je priložnost za to.

Zato želimo, da bi bil letošnji občinski praznik res praznik vseh delovnih ljudi občine Velenje in da bi se na osrednji proslavi zbrali vsi občani.

Osrednja proslava občinskega praznika bo v

soboto, 9. oktobra 1971 ob 10. uri na Titovem trgu v Velenju.

Na proslavi se bomo oddolžili tudi vsem na-

šim žrtvam z otvoritvijo centralnega spomenika NOB.

Po proslavi se bomo vsi udeleženci zbrali na tovariškem srečanju, na katerem bomo našli dovolj prilik za nova poznanstva, obujanje spominov, izmenjavo izkušenj in za snovanje novih načrtov.

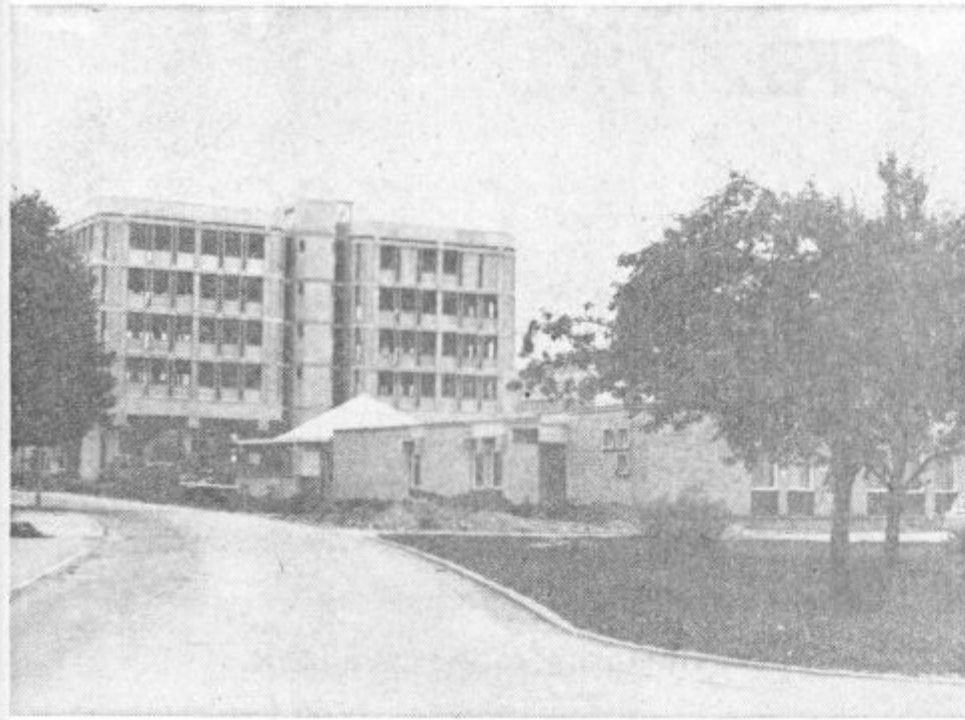
Udeležimo se vsi osrednje proslave in s tem dokažimo pripadnost naši lokalni skupnosti, kajti le s popolno enotnostjo bo tudi naše nadaljnje delo uspešnejše in življenje lepše!

Občinska konferenca
SZDL
Velenje

Spominska fontana, ki stoji pred univerzo v Nairobiju, je pomembno delo prof. F. V. Foita

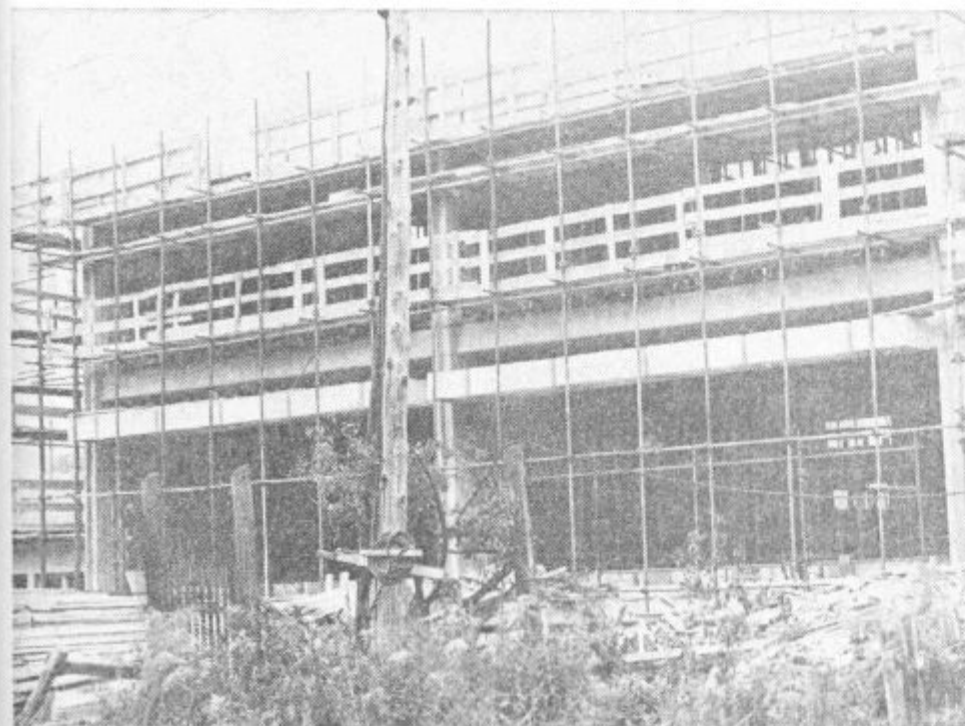
Praznične razglednice

Otroški vrtec in novo bančno poslopje

Stanovanjski stolpiči

Prizidek šole Biba Röck v Šoštanju v gradnji

ŠOŠTANJSKI OKTOBER 1941 ZA NAS NI LE ZGODOVINSKI DAN

Trideset let je sicer že od tega, toda starejšim ljudem iz Saleške doline je še vedno v živem spominu. Ponosni so na noč, ki je poglala strah v kosti ošabnim in kruhim osvajačcem in obenem povečala samozavest in upanje ponižanega ter tlačene slovenskega ljudstva. Mladi poznajo 8. oktober le iz pripovedovanja in knjig, toda tudi zanje je to velik dan, ki simbolizira odpor malega naroda v najhujših razmerah.

V noči od 7. na 8. oktober leta 1941 je I. štajerski bataljon, ki so ga sestavljale savinjska, revirska in pohorska četa, vpadel v Šoštanj. Tu je bilo okrog petdeset borcev, ki jim je poveljaval Jože Letonje-Kmet. Partizani so bili slabo oboroženi. V zavarovanje morebitnim presenečenjem so postavili zasede v Družmirju in Penku. Nemci in nemški kolarji so bili nad drznostjo partizanov zelo presenečeni. Česa takega zares niso pričakovali. Partizani so bili takoj gospodarji položaja. Zaseda pred orožniško postajo je držala orožnike, ki so zaman poskušali zbežati iz stavbe. Orožniške

postaje sicer niso namerali likvidirati, hoteli pa so kaznovati glavne okupatorjeve veljake in domače izdajalce. Vendar so se ti kaj kmalu »junaško« poskrili.

Ceprav so bili partizani v Šoštanju le dobri dve uri, so v tem času izvedli nekaj rekvizicij in zažgali žago s skladiščem lesa, ki je bila županova. S streljanjem, glasnim poveljevanjem in prepevanjem borbenih pesmi so ustvarili vtis, da jih je veliko. Ob koncu akcije so se partizani brez izgub umaknili in zbrali na Gorici.

Partizanska akcija v Šoštanju je imela velik odmev po vsej Štajerski. Bil je to prvi napad na kako mesto v Sloveniji, obenem pa tudi znak, da se uporno ljudstvo tudi na Štajerskem noče strinjati s povelji tretjega rajha. Napad na Šoštanj je bil velika moralna zmaga partizanov in ponižanje okupatorja, ki je bil tedaj na višku svoje neizmernе vojaške moči. Ta dan pa je velenjska občina izbrala za svoj praznik.

Toda šoštanjski 8. oktober za prebivalce velenjske občine ni zgolj zgodovinski

dan. Takrat, pred tridesetimi leti, smo strnili sile, da bi Saleško dolino čimprej osvobodili. Za napadom na Šoštanj je bilo nešteto partizanskih akcij, ki so poglale okupatorju strah v kosti. Mnogo je bilo akcij, ki so v znatni meri prispevale, da smo dočakali tako zaželjeno svobodo.

In tudi po osvoboditvi smo združili moči, da bi Saleška dolina čimprej zacvetela v svojem polnem razmahu. Obnavljali smo porušeno in gradili novo. Najlepši biser našega dela je novo delavsko mesto Velenje. Pa še tovarne, elektrarna, nove ceste, igrišča, parki, stanovanjska naselja — kdo bi mogel vse naštet... Zadelj tega je 8. oktober resnično praznik občanov velenjske občine, ki združeni gradimo lepše življenje.

Tudi letos bo tako, kot vsa leta nazaj. Letošnji občinski praznik praznujemo v velenjski občini v znamenju novih delovnih uspehov v gospodarstvu in na vseh področjih družbenega življenja. Za občinski praznik bomo dobili spet nekaj novih objektov.

Krajevni praznik mesta Šoštanj

Osmi oktober — dan vpada prvega štajerskega bataljona v mesto v letu 1941 — je hkrati tudi krajevni praznik mesta Šoštanj. Čeprav to starodavno mesto po vojni ni doživelo velikega razvoja, so vendarle marsikaj uredili. V Šoštanju sta zelo aktivni krajevna skupnost in organizacija Socialistične zveze, ki živita in diha

s potrebami občanov.

V novejšem času so v Šoštanju veliko storili za asfaltiranje ulic, za obnovo pročelij starih poslopj, za cestno razsvetljavo, vodovod in druge komunalne potrebe. Vsega, kar bi radi, sicer še ni, toda z vztrajnostjo in ob pomoči delovnih organizacij bodo postopoma uredili še to in ono.

Da mesta Šoštanj ni mogoče tako razvijati, kot bi domačini želeli, je glavni vzrok v tem, da je pod severnim delom mesta, kjer so na voljo še znatne nepozidane površine, debela plast premoga, ki ga bo velenjski rudnik prej ali slej pričel izkopavati. To pa pomeni, da se bo zemlja kasneje začela ugrezati.

Komemoracija v Šoštanju

10. oktobra bo minilo 30 let, ko je okupator v Šoštanju ustrelil 10 najboljših sinov, kot maščevanje za napad I. štajerskega bataljona na mesto Šoštanj. Ko obujamo spomine na te dogodke, se z bolečino spominjamo žrtev, ki so darovale življenje za boljšo in lepšo bodočnost, za to kar danes uživamo.

Okupator je 10. oktobra 1941. leta, dva dni po uspešnem partizanskem napadu na mesto, pripeljal iz mariborskih zaporov v Šoštanj Miha Anžela, Franca Bergleza, Maksa Bergleza,

Franca Bizjaka, Dušana Finžgarja, Ivana Kešeta, Mirka Novaka, Jožeta Petriča, Alojza Romana in Lojzeta Zormanana ter jih ustrelil kot talce. Z ustrelitvijo nedolžnih žrtev so Nemci skušali zmanjšati odmev napada na Šoštanj in preplahiti zavedne Slovence. Dosegli pa so prav nasprotno. S to svojo zločinsko akcijo so v slovensko ljudstvo vcepili še večji odpor in sovraštvo do okupatorja. Narodnoosvobodilna vojska je pridobivala vedno več simpatizerjev in aktivnih borcev.

Vsako leto se spominjamo deseterice mladih, ki je v Šoštanju 1941. leta morala darovati življenje. Šoštanjčani se zavedajo, kaj pomenijo njihova življenja za našo osvoboditev. Zato desetim talcem obljublajo, da bodo čuvali pridobitve narodnoosvobodilne vojne in ne bodo dopustili, da bi se povrnil dogodka iz druge svetovne vojne.

Tudi letos bodo na dan občinskega praznika 8. oktobra priredili komemoracijo pri spomeniku talcev v Šoštanju. Komemoracija bo dopoldne ob 10. uri.

Enotni smo strnili razpoložljive sile

Pred nami je občinski praznik, ki ga pričakujemo z novimi upanji in številnimi načrti. Zato ne moremo mimo tistih odločilnih trenutkov in doživetij, ki so nas spremljali ves čas nazaj.

Za prebivalce velenjske občine je bilo prejšnje in to leto izredno pomembno, polno bogatih izkušenj in neprecenljivega delovnega elana. Marsikaj smo opravili, veliko načrtovali in dosti tudi naredili. Težko bi bilo ob tej priložnosti naštet vse kar smo opravili. Če bi o storjenem delu konkretno pisali, potem prav gotovo ne bi našli vsega kar je za nami, vseh težav, nerešenih problemov in tudi ne radosti, ki so nas med letom razveselile. Živel smo tako, kot živi družba, ki sama sebi kuje boljše življenje. Če ta družba izkoristi ves umski, ustvarjalni in delovni potencial in če dosledno živi za ideale, potem prav gotovo nekaj ustvarja. Tako smo živel v tem času tudi občani velenjske občine. Skratka, živeli smo polno življenje z vsemi značilnostmi, ki ga takšno življenje tudi daje. Veselili smo se uspehov, neuspehi pa so nas vzpodbujali k novim prizadevanjem, da bi uredili vse, kar doslej še nismo mogli. Naša skupna prizadevanja po napredku, lepšemu in boljšemu življenju delovnega človeka, pa so tudi vidna. Tako je gospodarstvo velenjske občine znatno povečalo obseg proizvodnje, uspeli smo povečati še produktivnost in na ta način najdosledneje uresničujemo načrtane poti. Enako je bilo tudi na ostalih področjih življenja, kjer so rezultati vidni in nas lahko razveseljujejo. Res je sicer, da si ne moremo vsega nenehkrat zgraditi, kot bi želeli. Vendar smo naše sposobnosti in možnosti v zadostni meri izkoristili in marsikaj že rešili, zlasti tiste stvari, ki so nas že dolgo težile.

Naši dosežki v preteklem letu in letošnjih osmih mesecih ne bi bili tolikšni, če ne bi bili v občini enotni in če ne bi strnili vse razpoložljive sile. Zavestna enotnost občanov, delovnih in drugih kolektivov, skratka vseh dejavnikov v občini, so pripomogli k gospodarskemu napredku. Naša enotnost je bila porok, da smo bili dovolj močni in smo lahko kljubovali vsem in vsakomur, predvsem pa tistim posameznikom, ki so nas hoteli pri delu ovirati.

Se vnaprej morajo biti naši napor, vsi načrti in razmišljanja usmerjena v nadaljnji procvit velenjske občine. Pri vseh naših hotenjih in delu pa mora biti v ospredju delovni človek, kajti za njegov blagor so namenjeni vsi napor. Misel na boljše, srečnejše in lepše življenje občanov nas bo spremljala in še naprej bogatila skupno delo. Vseskozi je v ospredju delovni človek, torej rudar v jami, delavec v tovarni, inženir v biroju ali pa kmet na po-

lju. Zato bo tudi vnaprej v vseh naših prizadevanjih

glavna skrb za našega občana.

Občinski praznik je pred nami, s tem pa tudi nove, še zahtevnejše naloge. Napori ne bodo nič manjši kot smo jih že navajeni, lažje pa jih bomo premagovali, če bomo združeni, zavestno enotni in prizadevni.

Posebni avtobusi na proslavo

Na proslavo bodo iz posameznih krajev, ki nimajo redne zveze z Velenjem, vozili brezplačno posebni avtobusi. Vozni red je naslednji:

Iz kraja	Odhod	Odhod iz Velenja
Smartno ob Paki (izpred prosvetnega doma)	8.00 (2 avtobusa)	14.00
Gorenje s postajami v Penku	8.05 (2 avtobusa)	14.00
Šentilj (izpred šole)	8.50	14.00
Paka (izpred šole)	9.30	14.00
Hrastovec	9.20	14.30
Plešivec (izpred šole)	9.00	14.30
Skale (izpred gas. doma)	9.10	14.30
Ravne (izpred šole)	9.00	14.30
Zavodnje (izpred šole)	8.00	14.30
Bele vode (izpred šole)	8.00	14.00
Gaberke (od Zajca)	9.00	14.00

SPORED PRIREDITEV ob občinskem prazniku

• Četrtek, 7. oktobra

- ob 16. uri: otvoritev otroškega vrtca v Velenju
- ob 17. uri: otvoritev tretje osnovne šole v Velenju

• Petek, 8. oktobra

- ob 10. uri: komemoracija pri spomeniku talcev v Šoštanju
- ob 11. uri: otvoritev asfaltirane ceste proti Belim vodam
- ob 17. uri: otvoritev knjižnice in galerije v Velenju, likovne razstave slovenskih umetnikov od ekspresionizma do danes in stalne razstave umetnosti afriških ljudstev, ki bo nosila ime »ZBIRKA FOIT«

• Sobota, 9. oktobra

- ob 9. uri: parada po velenjskih ulicah
- ob 10. uri: OSREDNJA PROSLAVA in odkritje veličastnega spomenika narodnoosvobodilni borbi. Po končani proslavi bo tovariško srečanje na terasi ob velenjskem plavalnem bazenu

OBCANE VABIMO, DA SE PRIREDITVE UDELEŽIJO V ČIM VEČJEM STEVILU!

Ob letošnjem prazniku velenjske občine 8. OKTOBRU

čestitajo občanom in delovnim kolektivom

Skupščina občine

Občinska konferenca SZDL

Občinska konferenca ZKS

Občinski sindikatni svet

Občinski odbor ZZB NOV

Občinska konferenca ZMS

Uredništvo Saleškega rudarja

Pridite
v soboto, 9. oktobra
ob 10. na

OSREDNJO PROSLAVO

IN ODKRITJE SPOMENIKA NOB

ki bo na Titovem trgu v VELENJU

Po končani proslavi bo tovariško srečanje na terasi ob velenjskem plavalnem bazenu

